

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 16 stycznia 2014 r. *

Swobodny przepływ towarów — Artykuł 34 TFUE — Ograniczenia ilościowe w przywozie — Środki o skutku równoważnym — Sprzedaż wyrobów z metali szlachetnych — Cecha probiercza — Wymogi ustanowione w przepisach państwa członkowskiego przywozu

W sprawie C-481/12

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litwa) postanowieniem z dnia 27 września 2012 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 25 października 2012 r., w postępowaniu:

UAB „Juvelta”

przeciwko

VĮ „Lietuvos prabavimo rūmai”,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), prezes izby, J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.C. Bonichot i A. Arabadjiev, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu UAB „Juvelta” przez A. Astauskienę, advokatę,
- w imieniu rządu litewskiego przez D. Kriauciūną oraz R. Krasuckaitę, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Steiblytę oraz G. Wilmsa, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: litewski.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 34 TFUE.
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy UAB „Juvelta” (zwaną dalej „Juveltą”) a VĮ Lietuvos prabavimo rūmai (litewskim urzędem probierczym) dotyczącego decyzji tego urzędu nakazującej Juvelcie dokonania oznaczenia sprzedawanych przez nią, w upoważnionym i niezależnym państwowym urzędzie probierczym, wyrobów ze złota cechami probierczymi spełniającymi wymogi litewskich przepisów.

Ramy prawne

- 3 Zgodnie z art. 3 ust. 21 Lietuvos Respublikos tauriųjų metalų ir brangakmenių valstybinės priežiūros įstatymas (ustawy Republiki Litewskiej o nadzorze państwowym nad metalami szlachetnymi i kamieniami jubilerskimi) w brzmieniu znajdującym zastosowanie w postępowaniu głównym (zwanej dalej „ustawą o nadzorze państwowym”) państwowa cecha probiercza VĮ Lietuvos prabavimo rūmai jest cechą probierczą ustanowioną przez państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) i Republikę Turcji, która to cecha potwierdza, że wyrób nią opatrzony został skontrolowany i ocechowany przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez to państwo oraz jest zgodny z próbą, wyrażoną w cesze cyframi arabskimi, wskazującą proporcję metalu szlachetnego wyrażoną w częściach tysięcznych masy stopu.
- 4 Na mocy art. 17 ust. 1 tej ustawy wyroby z metali szlachetnych i kamienie jubilerskie, które są przywożone na Litwę, muszą być oznaczone krajową cechą probierczą tego państwa przez VĮ Lietuvos prabavimo rūmai.
- 5 Artykuł 17 ust. 2 pkt 2 wskazanej ustawy przewiduje, że wyroby z metali szlachetnych i kamienie jubilerskie, które są przywożone z innego państwa – państwa EOG lub Republiki Turcji, w którym dozwolona jest sprzedaż takich wyrobów – mogą być sprzedawane bez cechy probierczej VĮ Lietuvos prabavimo rūmai lub świadectwa jakości, jeśli zostały skontrolowane i oznakowane cechą probierczą przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez to państwo i są opatrzone obowiązkowym znakiem wytwórcy, zarejestrowanym w tym państwie, umieszczonym przy ich produkcji.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 6 Juvelta jest spółką, która zajmuje się w szczególności handlem detalicznym wyrobami biżuteryjnymi wykonanymi z metali szlachetnych.
- 7 W wyniku prowadzonej inspekcji urzędnicy VĮ Lietuvos prabavimo rūmai ustalili, że część (355 pozycji) kontrolowanych wyrobów ze złota nie spełniała wymogów art. 17 ust. 2 pkt 2 ustawy o nadzorze państwowym.
- 8 W protokole inspekcji nr 04-13-41 z dnia 15 marca 2011 r., w którym zawarte były wyniki rzeczowej inspekcji, VĮ Lietuvos prabavimo rūmai nakazał Juvelcie oznaczenie sprzedawanych przez nią wyrobów ze złota cechami probierczymi spełniającymi wymogi litewskiego ustawodawstwa w upoważnionym i niezależnym państwowym urzędzie probierczym.
- 9 Z tego protokołu inspekcji wynika, że omawiane wyroby były oznaczone cechą probierczą niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez Rzeczpospolitą Polską, lecz zdaniem VĮ Lietuvos prabavimo rūmai cecha ta nie była zgodna z wymogami art. 17 ust. 2 pkt 2 ustawy o nadzorze państwowym

w związku z art. 3 ust. 21 tej ustawy z uwagi na fakt, że występująca na niej cyfra arabska „3” nie potwierdzała zawartości metali szlachetnych mierzonych w częściach tysięcznych w stosunku do wagi stopu.

- 10 W tym zakresie sąd odsyłający zauważa, że nie ulega wątpliwości, iż w Rzeczypospolitej Polskiej użycie cyfry „3” na takim znaku ma oznaczać wyroby z metali szlachetnych, w których próba wyrażona w częściach tysięcznych w stosunku do masy stopu wynosi 585.
- 11 Ponadto sąd ten zauważa, że Juvelta dokonała dodatkowego oznaczenia omawianych wyrobów, umieszczając na nich wzmiankę „585”, mającą wskazywać próbę tych wyrobów w formie zrozumiałej dla litewskich konsumentów.
- 12 Po wniesieniu odwołania od protokołu inspekcji do dyrektora VĮ Lietuvos prabavimo rūmai, który decyzją nr 1.5-264 z dnia 15 kwietnia 2011 r. oddalił to odwołanie i utrzymał w mocy ważność wskazanego protokołu inspekcji, Juvelta wniosła o stwierdzenie nieważności tegoż protokołu do Vilniaus apygardos administracinis teismas, który odrzucił to żądanie wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2011 r.
- 13 Juvelta odwołała się od tego wyroku do sądu odsyłającego.
- 14 W tych okolicznościach Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas postanowił zawiesić postępowanie i skierować do Trybunału następujące pytania prejudycjalne:

- „1) Czy art. 34 [TFUE] należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on uregulowania krajowego stanowiącego, iż w celu sprzedaży na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wyrobów ze złota przywiezionych z innego państwa członkowskiego, których wprowadzenie na rynek tego państwa członkowskiego (wywozu) jest dozwolone, wyroby te muszą być odciskane znakiem niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez państwo członkowskie, który potwierdza, że wyrób go noszący został skontrolowany przez ten urząd, i w którym podane są informacje zrozumiałe dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu dotyczące próby wyrobu, w razie gdy takie informacje dotyczące próby są podane w oddzielnym i dodatkowym znaku lub oznaczeniu wykonanym na tym samym wyrobie ze złota?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze jest istotne, że – tak jak w rozpatrywanym przypadku – dodatkowe oznaczenie dotyczące próby wyrobów ze złota, które jest podane na wyrobach i jest zrozumiałe dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu (na przykład oznaczenie trzema cyframi arabskimi »585«), nie zostało dokonane przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, ale informacje podane w tym oznaczeniu odpowiadają co do treści informacjom widniejącym w oznaczonej na tym samym wyrobie cesze niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez państwo członkowskiego wywozu (na przykład stosowane przez państwo wywozu oznaczenie cyfrą arabską »3« oznacza w szczególności na mocy ustawodawstwa tego państwa próbę 585)?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

- 15 W swym pierwszym pytaniu sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którymi w celu sprzedaży na rynku państwa członkowskiego wyrobów z metali szlachetnych przywożonych z innego państwa członkowskiego, w którym ich sprzedaż jest dozwolona, oznaczonych cechą probierczą zgodnie z przepisami tego

drugiego państwa członkowskiego, wyroby te – w sytuacji gdy informacje dotyczące próby tych wyrobów widniejące na tej cesze probierczej nie są zgodne z wymogami zawartymi w przepisach pierwszego państwa członkowskiego – muszą być ponownie oznaczone cechą probierczą przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez to ostatnie państwo członkowskie, która to próba potwierdza, że rzeczony wyroby zostały skontrolowane, i określa próbę tych wyrobów zgodnie ze wskazanymi wymogami.

- 16 Należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wszelkie uregulowania państw członkowskich dotyczące handlu, mogące utrudniać, bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie, handel wewnątrz Unii, należy uznać za środki o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w rozumieniu art. 34 TFUE (zob. w szczególności wyroki: z dnia 11 lipca 1974 r. w sprawie 8/74 Dassonville, Rec. s. 837, pkt 5; z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie C-108/09 Ker-Optika, Zb.Orz. s. I-12213, pkt 47).
- 17 Przeszkody w swobodnym przepływie towarów, będące – w braku harmonizacji ustawodawstw – wynikiem stosowania do towarów pochodzących z innych państw członkowskich, w których są zgodnie z prawem produkowane i wprowadzane do obrotu, przepisów określających wymogi, które towary te muszą spełniać, stanowią środki o skutku równoważnym, zakazane na mocy art. 34 TFUE, nawet jeśli przepisy te są stosowane bez rozróżnienia do wszystkich produktów, jeżeli ich stosowanie nie może zostać uzasadnione celem dotyczącym interesu ogólnego przeważającym nad wymogami swobody przepływu towarów (zob. wyroki: z dnia 22 czerwca 1982 r. w sprawie 220/81 Robertson i in., Rec. s. 2349, pkt 9; z dnia 15 września 1994 r. w sprawie C-293/93 Houtwipper, Rec. s. I-4249, pkt 11; a także z dnia 21 czerwca 2001 r. w sprawie C-30/99 Komisja przeciwko Irlandii, Rec. s. I-4619, pkt 26).
- 18 W tym względzie Trybunał orzekł już, że przepisy krajowe wymagające, aby wyroby z metali szlachetnych przywożone z innych państw członkowskich, w których są one zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu i ocechowane zgodnie z ustawodawstwem tych państw, zostały dodatkowo ocechowane w państwie członkowskim przywozu, utrudniają przywóz i czynią go bardziej kosztownym (zob. podobnie ww. wyroki: w sprawie Robertson i in., pkt 10; w sprawie Houtwipper, pkt 13; a także w sprawie Komisja przeciwko Irlandii, pkt 27).
- 19 Jest tak w przypadku przepisów będących przedmiotem postępowania głównego. Na mocy tych przepisów wyroby z metali szlachetnych i kamienie jubilerskie oznakowane cechą probierczą, która zawiera informacje niezgodne z wymogami ustanowionymi w tych przepisach, mogą być sprzedawane na Litwie wyłącznie po ponownym ocechowaniu ich w tym państwie członkowskim.
- 20 W rezultacie przepisy takie stanowią środek o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w przywozie, zakazany w art. 34 TFUE.
- 21 Co się tyczy możliwości uzasadnienia takiego środka, Trybunał orzekł już, że obowiązek importera obejmujący umieszczenie na wyrobach z metali szlachetnych cechy probierczej wskazującej próbę tych wyrobów ma co do zasady zapewnić skuteczną ochronę konsumentów i wspierać uczciwość obrotu handlowego (zob. ww. wyroki: w sprawie Robertson i in., pkt 11; w sprawie Houtwipper, pkt 14; a także w sprawie Komisja przeciwko Irlandii, pkt 29).
- 22 Jednakże w tym kontekście Trybunał orzekł również, że państwo członkowskie nie może wymagać nowego ocechowania produktów przywożonych z innego państwa członkowskiego, w którym były one legalnie wprowadzone do obrotu i ocechowane zgodnie z przepisami tego państwa, jeżeli informacje widniejące na oryginalnej cesze probierczej, niezależnie od ich formy, są równoważne z informacjami wymaganymi w państwie członkowskim przywozu i zrozumiałe dla konsumentów w tym państwie (zob. ww. wyroki: w sprawie Robertson i in., pkt 12; w sprawie Houtwipper, pkt 15; a także w sprawie Komisja przeciwko Irlandii, pkt 30, 69).

- 23 W celu dokonania oceny, czy oznaczenie próby nieprzewidziane w przepisach państwa członkowskiego zawiera informacje równoważne i zrozumiałe dla konsumentów w tym państwie, należy uwzględnić przypuszczalne oczekiwania przeciętnego konsumenta, właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Irlandii, pkt 32).
- 24 Jeśli chodzi o spór rozstrzygany przed sądem odsyłającym, należy zauważyć, że nie ulega wątpliwości, iż wyroby będące przedmiotem postępowania głównego zostały ocechowane przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez Rzeczpospolitą Polską zgodnie z przepisami tego państwa.
- 25 Ponadto sąd odsyłający zauważa, że nie jest kwestionowane, iż cecha probiercza umieszczona na rzeczonych wyrobach określa ich próbę przy użyciu cyfry „3”, a w Polsce informacja ta ma oznaczać wyroby z metali szlachetnych, których próba wyrażona w częściach tysięcznych w stosunku do masy stopu wynosi 585.
- 26 Wynika stąd, że informacja wynikająca z rzeczonej wzmianki jest w odniesieniu do wyrobów z metali szlachetnych ocechowanych w Polsce równoważna z informacją wynikającą ze wzmianki „585” widniejącej na cesze probierczej umieszczonej przez niezależny urząd probierczy upoważniony na Litwie zgodnie z przepisami tego państwa.
- 27 Wobec powyższego należy zbadać również, czy użycie cyfry „3” występującej na cesze probierczej umieszczonej na wyrobach będących przedmiotem postępowania głównego zawiera informacje zrozumiałe dla przeciętnego litewskiego konsumenta, właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego.
- 28 Należy stwierdzić w tym zakresie, że jest prawdopodobne, iż wskazane oznaczenie nie jest zrozumiałe dla takiego konsumenta, gdyż co do zasady nie zna on polskiego systemu znakowania prób wyrobów z metali szlachetnych.
- 29 Jednakże, chociaż ograniczające skutki przepisów będących przedmiotem postępowania głównego mogą być zatem uzasadnione celem w postaci zapewnienia skutecznej ochrony litewskich konsumentów poprzez zapewnienie im informacji dotyczących próby wyrobów z metali szlachetnych przywożonych na Litwę, które są zrozumiałe dla tych konsumentów, to uzasadnienie takie można uwzględnić, wyłącznie jeżeli przepisy te są proporcjonalne względem założonego w nim celu, to znaczy są właściwe do osiągnięcia tego celu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia.
- 30 Należy zatem zbadać, czy wskazany cel może zostać osiągnięty za pomocą mniej restrykcyjnych środków w zakresie wymiany handlowej wyrobami z metali szlachetnych wewnątrz Unii niż nałożenie obowiązku nowego ocechowania w państwie członkowskim przywozu, przewidzianego w rzeczonych przepisach.
- 31 W tym kontekście należy przypomnieć, jak zauważa sąd odsyłający, że w celu wyrażenia próby wyrobów będących przedmiotem postępowania głównego w formie zrozumiałej dla litewskich konsumentów Juvelta dokonała dodatkowego oznakowania tych wyrobów poprzez umieszczenie na nich wzmianki „585”, przy czym liczba ta odpowiada próbnie rzeczonych wyrobów wyrażonej w częściach tysięcznych w stosunku do masy stopu.
- 32 Tymczasem należy stwierdzić, że takie oznaczenie może służyć realizacji celu założonego w przepisach będących przedmiotem postępowania głównego i stanowi środek w mniejszym stopniu ograniczający przepływ wyrobów z metali szlachetnych w Unii niż nowe ocechowanie wymagane w tych przepisach, pod warunkiem że informacje wynikające z tego oznaczenia odpowiadają informacjom widniejącym na cesze probierczej umieszczanej na odnośnych wyrobach przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie ich wywozu.

- 33 Ponadto należy zauważyć, że oprócz dodatkowego oznakowania takiego jak będące przedmiotem postępowania głównego, inne środki – takie jak obowiązek wywieszenia w miejscu sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych pochodzących z innych państw członkowskich tabel korelacji zatwierdzonych przez niezależny urząd probierczy państwa członkowskiego przywozu informujących konsumentów o cechach probierczych prób w innych państwach członkowskich i ich odpowiednikach w rzeczonym państwie członkowskim czy też obowiązek umieszczenia na tych wyrobach etykiety obejmującej wszystkie informacje wymagane w przepisach tego państwa członkowskiego – mogą stanowić środki wystarczające w celu zapewnienia skutecznej ochrony konsumentów.
- 34 W tych okolicznościach na pierwsze pytanie należy udzielić odpowiedzi, zgodnie z którą art. 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którymi w celu sprzedaży na rynku państwa członkowskiego wyrobów z metali szlachetnych przywożonych z innego państwa członkowskiego, w którym ich sprzedaż jest dozwolona, oznaczonych cechą probierczą zgodnie z przepisami tego drugiego państwa członkowskiego, wyroby te – w sytuacji gdy informacje dotyczące próby tych wyrobów widniejące na tej cesze probierczej nie są zgodne z wymogami zawartymi w przepisach pierwszego państwa członkowskiego – muszą być ponownie oznaczone cechą probierczą przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez to ostatnie państwo członkowskie, która to cecha potwierdza, że rzeczony wyroby zostały skontrolowane, i określa próbę tych wyrobów zgodnie ze wskazanymi wymogami.

W przedmiocie pytania drugiego

- 35 W drugim pytaniu sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy okoliczność, że dodatkowe oznaczenie przywożonych wyrobów z metali szlachetnych, zawierające informacje mające wskazywać próbę tych wyrobów w sposób zrozumiały dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu, nie zostało dokonane przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie, ma wpływ na odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze.
- 36 W tym względzie należy zauważyć, że w zakresie, w jakim wyroby będące przedmiotem postępowania głównego zostały dodatkowo oznaczone wyłącznie w uzupełnieniu cechy probierczej umieszczonej przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie wywozu, w tym wypadku przez Rzeczpospolitą Polską, funkcja gwarancyjna tej cechy jest zapewniona (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Houtwipper, pkt 19).
- 37 Sytuację będącą przedmiotem postępowania głównego należy bowiem odróżnić od tej, w której wyroby z metali szlachetnych są ocechowane przez samych producentów w państwie członkowskim wywozu. Ta ostatnia sytuacja może prowadzić do oszustw, którym w braku przepisów Unii powinny zapobiegać państwa członkowskie, które dysponują szerokim zakresem uznania, przyjmując środki, które uznają za odpowiednie w tym względzie (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Houtwipper, pkt 20–22).
- 38 Wobec powyższego informacje wynikające z dodatkowego oznaczenia takiego jak będące przedmiotem postępowania głównego powinny w każdym razie odpowiadać informacjom widniejącym na cesze probierczej umieszczonej na odnośnych wyrobach przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie wywozu.
- 39 Tymczasem, jak wynika z postanowienia odsyłającego oraz z pkt 25 i 26 niniejszego wyroku, ma to miejsce w postępowaniu głównym.
- 40 W tych okolicznościach na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi, zgodnie z którą okoliczność, że dodatkowe oznaczenie przywożonych wyrobów z metali szlachetnych, zawierające informacje mające wskazywać próbę tych wyrobów w sposób zrozumiały dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu, nie zostało dokonane przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo

członkowskie, nie ma wpływu na odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze, w sytuacji gdy cecha probiercza została uprzednio umieszczona na rzeczonych wyrobach przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie wywozu, a informacje wynikające z tego oznaczenia są zgodne z informacjami widniejącymi na tej cesze probierczej.

W przedmiocie kosztów

- ⁴¹ Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

- 1) Artykuł 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którymi w celu sprzedaży na rynku państwa członkowskiego wyrobów z metali szlachetnych przywożonych z innego państwa członkowskiego, w którym ich sprzedaż jest dozwolona, oznaczonych cechą probierczą zgodnie z przepisami tego drugiego państwa członkowskiego, wyroby te – w sytuacji gdy informacje dotyczące próby tych wyrobów widniejące na tej cesze probierczej nie są zgodne z wymogami zawartymi w przepisach pierwszego państwa członkowskiego – muszą być ponownie oznaczone cechą probierczą przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez to ostatnie państwo członkowskie, która to cecha potwierdza, że rzeczony wyrob został skontrolowany, i określa próbę tych wyrobów zgodnie ze wskazanymi wymogami.
- 2) Okoliczność, że dodatkowe oznaczenie przywożonych wyrobów z metali szlachetnych, zawierające informacje mające wskazywać próbę tych wyrobów w sposób zrozumiały dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu, nie zostało dokonane przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie, nie ma wpływu na odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze, w sytuacji gdy cecha probiercza została uprzednio umieszczona na rzeczonych wyrobach przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie wywozu, a informacje wynikające z tego oznaczenia są zgodne z informacjami widniejącymi na tej cesze probierczej.

Podpisy